

Alkotmánybíróság

Budapest

Donáti u. 35-45.

1015

Tisztelt Alkotmánybíróság!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: <u>IV/2772-2/2015</u>	
Érkezett: <u>2015 OKT 28.</u>	
Példány: <u>1</u>	Kezelőiroda:
Melléklet: <u>2</u> db	<u>2</u>

Ügyszám: IV/2772-2/2015.

Indítványozó a

útján a Tisztelt

Alkotmánybíróság Budapesten, 2015. szeptember 14. napján kelt, IV/2772-2/2015. számú felhívásában foglaltaknak megfelelően a 2015. augusztus 24. napján kelt **alkotmányjogi panaszra vonatkozó indítványt** az alábbiak szerint **kiegészíti**, ill. **hiányait pótolja**:

I. Az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényege, a sérelmezett bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

I.1. Alapvetés B) cikk – demokratikus jogállamiság

Az Alaptörvény Alapvetés része B) cikk (1) bek-e szerint Magyarország független, demokratikus jogállam.

Az 1991-ben megfogalmazott tétel szerint a **jogállamiság** egyik alapvető követelménye, **hogy a közhatalommal rendelkező szervek a jog által meghatározott szervezeti keretek között, a jog által megállapított működési rendben, a jog által a polgárok számára megismerhető és kiszámítható módon szabályozott korlátok között fejtik ki a tevékenységüket.** [56/1991. (XI. 8.) AB határozat]

Ezen értelmezésben az **államnak a jog uralma alatt kell állnia.** A követelmény teljes egészében az Alkotmány és más normák viszonylatában tud kiteljesedni, ám a törvények esetében is érvényesül, mindaddig, amíg az állam meg nem változtatja az adott normát. A jogállamiság ezen értelmezése kétirányú: jelenti egyrészt az államszervezet demokratikus és zavartalan működését, másrészt a szabadságjogok érvényesülését. [36/1992. (VI. 10.) AB határozat]

Az Alkotmánybíróság a jogállamiság alapértékét kitöltő elveket - a jogszabályok felülvizsgálata során - az Alkotmány valamely konkrét rendelkezésével való összhang alapján vizsgálja. A **jogállamiság elve** azonban, ezekhez a konkrét alkotmányos szabályokhoz képest nem kiegészítő, másodlagos szabály, s nem pusztán deklaráció, hanem **önálló alkotmányjogi norma, aminek sérelme önmagában is megalapozza valamely jogszabály alkotmányellenességét.** [9/1992. (I. 30.) AB határozat]

A jogállamiság azáltal valósul meg, hogy az Alkotmány valóban és feltétlenül hatályosul. Nemcsak a jogszabályoknak és az állami szervek működésének kell szigorúan összhangban lenniük az Alkotmánnyal, hanem az Alkotmány fogalmi kultúrájának és értékrendjének át kell hatnia az egész társadalmat. [11/1992. (III. 5.) AB határozat, 64/1993. (XII. 22.) AB határozat]

A jogbiztonság - az Alkotmánybíróság értelmezésében - az államtól és elsősorban a jogalkotótól azt várja el, hogy a jog egésze, egyes részterületei, és egyes szabályai is világosak, egyértelműek, hatásukat tekintve kiszámíthatóak és a norma címzettjei számára előre láthatóak legyenek.

Az alkotmányos alapjogok és az alkotmányos védelmet élvező szabadságok miatt a közhatalom csak alkotmányos felhatalmazással és alkotmányos indokkal avatkozhat be az egyén jogába és szabadságába.

A jogállamiság elvét az Alkotmánybíróság összekapcsolta a következő elvekkel, értékekkel: a jogbiztonság követelménye, az alkotmányos büntetőjog fogalma, valamint ez utóbbi elvekből vezették le a közjogi érvénytelenség kategóriáját.

A jogállamiság fogalmától elválaszthatatlanok az eljárási garanciák, hiszen azok eleve a jogállamiság, illetve a jogbiztonság elvéből fakadnak. (Balogh Zsolt - Holló András - Kukorelli István - Sári János: Az Alkotmány magyarázata. KJK-Kerszöv, Budapest, 2003, 48-49. o.) A garanciák nem csupán az olyan Alaptörvényben megfogalmazott garanciákat jelentik, mint a bírósághoz fordulás joga vagy a büntetőeljárási garanciák, hanem valamennyi a jogállamisághoz fűződő követelmény betartását attól függetlenül, hogy az adott szabály az Alaptörvényben vagy annál alacsonyabb szintű normában szerepel. Az eljárási garanciák alapvető jelentőségűek az egyes jogintézmények működésének kiszámíthatósága szempontjából. Csak a formalizált eljárás szabályainak követésével keletkezhet érvényes jogszabály, csak az eljárási normák betartásával működik alkotmányosan a jogszolgáltatás.

Az említett eljárási garanciáknak, mint a jogállamiság formális megnyilvánulási formáinak a büntetőjogban, a polgári jogban és a közigazgatási jogban is érvényesülniük kell.

Az alanyi jogok és kötelezettségek érvényesítésére szolgáló eljárási garanciák a jogbiztonság alkotmányos elvéből következnek. A felek egyenjogúságának, illetve mellérendeltségének elve, magában foglalja a kétoldalú meghallgatás követelményét is. Megfelelő eljárási garanciák nélkül működő eljárásban a jogbiztonság szenved sérelmet. A polgári peres eljárásban a felek jogainak és kötelezettségeinek garanciális biztosítása a jogállamiság részeként alkotmányos követelmény. [75/1995. (XII. 21.) AB határozat]

A másodfokon eljáró Szegedi Törvényszék Indítványozó által kifogásolt döntése a demokratikus jogállamiság követelményével ellentétben áll, hiszen a fenti eljárási garanciák a döntés kapcsán nem érvényesültek, a döntés - a Polgári Törvénykönyv 324., 325., 326. §-ban szabályozott elévülés, ill. az indítványozói elévülési kifogás, valamint a Ptk. 234. § (1) bek.-ben szabályozott semmisség, ill. a semmisségi okra való indítványozói hivatkozás teljes figyelmen kívül hagyásával - a Polgári Perrendtartás 394., 252., 253. §-ba ütközik.

A Pp. 394., 252., 253. §-ai lehetővé teszik, hogy a másodfokú bíróság olyan kérdésben is határozhasson, amelyben az elsőfokú bíróság nem tárgyalta és nem határozott. Itt a felperes keresetének és az alperes védekezésének ténybeli és jogi magalapozására felhozott tényállítások és kérelmek kapcsán eldöntést igénylő kérdésekről van szó.

Így például az Indítványozónak azzal a védekezésével, hogy a követelés elévült, az elsőfokú bíróság nem foglalkozott. A másodfokú bíróság foglalkozhat az elévülés kérdésével, és abban állást foglalhat, sőt elsődlegesen abban köteles állást foglalni.

Az elévülésnek a Ptk. 325. §-ának (1) bekezdése szerinti jogkövetkezménye, hogy az elévült követelést többé bírósági úton érvényesíteni nem lehet. Ebből következően a **Bíróságnak az Indítványozó elévülésre vonatkozó kifogása alapján** (Ptk. 204. § (3) bek.) az egységes és következetes bírói gyakorlat értelmében **elsődlegesen és mindenekelőtt abban a kérdésben kell állást foglalnia, hogy a Felperes követelése elévült-e, és csak abban az esetben vizsgálhatta volna a felperesi kereseti kérelmet érdemben, ha arra a következtetésre jut, hogy az elévülés nem következett be** (BDT2008. 1837, BH2006. 220.).

A Bíróság - az Indítványozó elévülésre vonatkozó kifogása ellenére - az elévülést nem vizsgálta, ugyanakkor szükségtelenül tárgyalta a felperesi keresetet érdemben. A Bíróság határozatában indokát sem adta annak, hogy az elévülést miért nem vizsgálta.

A Bíróság - az Indítványozó semmisségi okra való hivatkozása ellenére - a semmisséget nem vizsgálta, holott a szerződés semmisségét – tekintettel arra, hogy az ahhoz szükséges adatok a Bíróság rendelkezésére álltak – hivatalból is észlelnie kellett volna (1/2010. (VI. 28. PK vélemény, BDT2012. 2821, BH2015. 252) **A Bíróság határozatában indokát sem adta annak, hogy a semmisséget miért nem vizsgálta.**

A másodfokon eljáró Bíróságnak a Csjt. 30. § (2) bek-ben foglaltakkal kapcsolatos jogi álláspontja egyebekben téves, ítélete anyagi jogi szabályt sért, mindebből következően a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helyben kellett volna, hogy hagyja. A per adatai nem támasztják alá a másodfokon eljáró ítélet indokolásának ténymegállapítását, a Bíróság a bizonyítékokat okszerűtlenül mérlegelte, így tévesen jutott arra a következtetésre, hogy Indítványozó a Csjt. 30. § (2) bekezdése szerinti vélelmet nem döntötte meg, ill., hogy az ügylet nem ellentétes a házastársak közös érdekeivel.

A Bíróság a Pp. 206. §-ban szabályozott bizonyítás eredményének értékelése, ill. a szabad mérlegelési jogkörében eljárva sem tehet a perben rendelkezésére álló adatokkal ellentétes megállapításokat. Nem teheti ezt azért sem, mert a Pp. 221. § (1) bek-e értelmében az ítélete indokolásában utalnia kell azokra az okokra is, amelyek miatt valamely tényt nem talált bizonyítottnak. Ennek elmulasztásával a bíróság lényeges eljárási szabályt sért, és az ítélete megalapozatlan.

I.1.1. Indítványozó elsődleges álláspontja

1. A másodfokon eljáró Szegedi Törvényszék az elsőfokon eljáró Bíróság ezen, az Indítványozó elévülési kifogásának mellőzésével kapcsolatos, az ügy érdemére kiható lényeges eljárási szabálysértését – a Pp. 394. § (2), ill. 252. § (2) bek-ben foglaltak ellenére - figyelmen kívül hagyta.

Az indítványozói elévülési kifogás alapos, Felperes azt cáfolni érdemben nem tudta, az elévülés megszakadását, ill. nyugvását kiváltó körülményt nem igazolt.

A Bíróság határozatában indokát sem adta annak, hogy az elévülést miért nem vizsgálta.

Az elévülés vizsgálata esetén Indítványozóra kedvező döntés született volna, Indítványozó nem került, nem kerülhetett volna marasztalásra, mely az ügy érdemére kiható körülmény.

2. A semmisség hivatalbóli észlelése a jogorvoslati eljárásban is érvényesül, ezt az álláspontot mind az 1/2005. számú kollégiumi vélemény, mind a Legfelsőbb Bíróság iránymutató határozatai megerősítik.

Az elsőfokon eljáró Bíróság - az Indítványozó semmisségi okra való hivatkozása ellenére - a semmisséget nem vizsgálta.

A másodfokon eljáró Szegedi Törvényszék az elsőfokon eljáró Bíróság ezen, az Indítványozó semmisségi okra való hivatkozásának mellőzésével kapcsolatos az ügy érdemére kiható lényeges eljárási szabálysértését - a Pp. 394. § (2), ill. 252. § (2) bek-ben foglaltak ellenére - figyelmen kívül hagyta.

A Bíróság határozatában indokát sem adta annak, hogy a semmisséget miért nem vizsgálta.

A semmisségi ok vizsgálata esetén Indítványozóra kedvező döntés született volna, Indítványozó nem került, nem kerülhetett volna marasztalásra, mely az ügy érdemére kiható körülmény.

I.1.2. Indítványozó másodlagos álláspontja

Indítványozó másodlagos álláspontja szerint a másodfokon eljáró Szegedi Törvényszék a Pp. 253. § (3) bek-ben foglaltak alapján dönthetett volna az elsőfokon eljáró Bíróság ítéletének megváltoztatásáról is, és határozathatott volna a perben érvényesített joggal szemben felhozott indítványozói védekezés alapjául szolgáló elévülés, ill. semmisség kérdésében is, amelyekben az elsőfokon eljáró Bíróság nem tárgyalta, illetőleg nem határozott.

A Pp. 253. § (3) bek-ben foglalt korlátozás nem jelenti a kérelem indokaihoz való kötöttséget. A fellebbezési kérelem, illetve a fellebbezési ellenkérelem kereteit nem a jogi érvelés, az abban foglalt indokok, hanem maga a másodfokú bíróság döntésére irányuló kérelem szabja meg.

Amennyiben a másodfokon eljáró Bíróság a perben a Felperes által érvényesített joggal szemben felhozott indítványozói védekezés alapjául szolgáló elévülés, ill. semmisség kérdésében határozott volna, úgy az az elsőfokon eljáró Bíróság ítéletének megváltoztatását eredményezte volna, mely Indítványozóra kedvező döntést eredményezett volna, Indítványozó nem került, nem kerülhetett volna marasztalásra, mely az ügy érdemére kiható körülmény.

I.1.3. Indítványozó harmadlagos álláspontja

Indítványozó harmadlagos álláspontja szerint a másodfokon eljáró Szegedi Törvényszéknek a Csjt. 30. § (2) bek-ben foglaltakkal kapcsolatos jogi álláspontja téves. A per adatai nem támasztják alá a másodfokon eljáró ítélet indokolásának azt a ténymegállapítást, mely szerint a Felperesnek nem kellett tudnia az ügyletkötés kapcsán az Alperes hozzájárulásának hiányáról, ill. arra nem is kellett következtetnie, mivel nem állapítható meg, hogy az ügylet nyilvánvalóan ellentétes lett volna a házastársak közös érdekeivel.

A perbeli bizonyítékokból egyértelműen kitűnik, hogy a kölcsönszerződést sem a Felperes, sem pedig [REDAKT] - Indítványozó volt házastársa - nem kívánták az Indítványozó tudomására hozni. E vonatkozásban ugyanis a Felperes személyes előadása és [REDAKT] tanú vallomása megegyezett egymással abban, hogy a kölcsönszerződés aláírásakor kétségkívül elhangzott az a kijelentés, hogy „maradjon kettőjük között”.

A per adatai nem támasztják alá a másodfokon eljáró Szegedi Törvényszék ítéleti indokolásának azt a **ténymegállapítását**, sem, mely szerint nem állapítható meg, hogy az ügylet nyilvánvalóan ellentétes lett volna a házastársak közös érdekeivel.

A másodfokon eljáró Bíróság a **bizonyítékokat okszerűtlenül mérlegelte**, így tévesen jutott arra a következtetésre, hogy Indítványozó a Csjt. 30. § (2) bekezdése szerinti vélelmet **nem döntötte meg**, ill., hogy az ügylet **nem ellentétes a házastársak közös érdekeivel**, ezért ítélete **anyagi jogi szabályt sért**, mindebből következően a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helyben kellett volna, hogy hagyja.

A másodfokon eljáró Bíróság döntése a demokratikus jogállamiság követelményével ellentétben áll, hiszen a fenti **eljárási garanciák** a döntés kapcsán **nem érvényesültek**, az eljárás, ill. a döntés meghozatala során a **polgári peres eljárási normák** (Pp. 206., 221., 252., 253., ill. 394. §-ban foglaltak) nem kerültek betartásra, ekként **jogszolgáltatása nem alkotmányos**.

I.2. Szabadság és Felelősség XXIV. Cikk. (1) bek. – a tisztességes eljáráshoz való jog

Az Alaptörvény Szabadság és Felelősség része XXIV. cikk (1) bek-e szerint *Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.*

A hatóság fogalmába tágabb értelemben minden jogalkalmazó szerv beletartozik, így a közigazgatási szervek mellett a bíróságok is. Ez utóbbiakra azonban elsősorban az Alaptörvény XXVIII. cikkében **garantált fair eljárás** elve vonatkozik, míg e cikk általánosan követendő a hatósági ügyekben eljáró közigazgatási szervek számára is.

Elvként érvényesül tehát a **pártatlan és részrehajlás nélküli ügyintézés**, amelynek megvalósítása szoros összefüggésben áll a **jogegyenlőség**, a **diszkrimináció tilalma**, valamint az emberi méltóság alkotmányos elveivel. Mindez azonban nem jelenti azt, hogy a hatóság ne alkalmazhatna megkülönböztetést, hanem csak azt az **indokolatlan megkülönböztetést** tiltja, **ami az ügy elbírálása szempontjából lényegtelen körülményeken alapul**, amely **szempontok** főként az adott **ügytípusra vonatkozó anyagi jogszabályokból fakadnak**.

A tisztességes ügyintézés követelménye nem csupán a **jogszabályok megtartásával** azonos, bár ez **mindenképpen szükséges feltétele** annak. A fair eljárás azonban ennél többet is jelent, követelmény a **döntés indokolásának kötelezettsége** is a hatóság oldaláról, hiszen az ügyfél a jól szerkesztett döntésből értesülhet a döntés okairól. Az indokolási kötelezettség pontos szabályait az **eljárási törvények állapítják meg**.

A Pp. 239. §-a szerint *amennyiben a jelen (fellebbezésre vonatkozó) fejezet másként nem rendelkezik, a törvény Második Részének az elsőfokú eljárásra vonatkozó rendelkezéseit a másodfokú eljárásban is megfelelően alkalmazni kell.*

A Pp. 221. § (1) bek-ben foglaltak szerint *az ítélet indokolásában röviden elő kell adni a bíróság által megállapított tényállást az arra vonatkozó bizonyítékok megjelölésével, hivatkozni kell azokra a jogszabályokra, amelyeken a bíróság ítélete alapszik. Meg kell röviden említeni azokat a körülményeket, amelyeket a bíróság a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett, végül utalni kell azokra az okokra, amelyek miatt a bíróság valamely tény nem talált bizonyítottnak, vagy amelyek miatt a felajánlott bizonyítást mellőzte.*

A másodfokon eljáró Törvényszék **nem adta indokát** annak, hogy az elévülést és a semmisséget miért nem vizsgálta.

A polgári eljárási jogszabályok értelmében az ítélet indokolásában foglalkozni kell a felek részéről előterjesztett és nem teljesített bizonyítási indítványokkal, egyéb kérelmekkel is. Utalni kell egyidejűleg azokra az okokra, amelyek miatt valamely tény nem talált a bíróság bizonyítottnak.

A tartalmi követelmények közül az ítélet törvényességét a jogszabályok helyes alkalmazása biztosítja, ezért az ítélet indokolására vonatkozó törvényi rendelkezés is előírja a jogszabályokra való hivatkozás szükségességét. Nemcsak az anyagi jogszabályokra, hanem az eljárásjogiakra is hivatkozni kell, hiszen egyes rendelkezések meghozatalához eljárási szabályok szolgálnak alapul.

A másodfokon eljáró Szegedi Törvényszék Indítványozó által kifogásolt döntése a tisztességes eljárás követelményével ellentétben áll, hiszen a Polgári Törvénykönyv 324., 325., 326. §-ban szabályozott elévülés, ill. az indítványozói elévülési kifogás, valamint a Ptk. 234. § (1) bek-ben szabályozott semmisség, ill. a semmisségi okra való indítványozói hivatkozás teljes figyelmen kívül hagyásával - a Polgári Perrendtartás 394., 252., 253. §-ba ütközik; nem pártatlan, részrehajló; továbbá a döntés indokolása - a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó Pp. 221. § (1) bek-ben előírt jogszabályi kritérium ellenére - hiányos, azon túlmenően - a fenti I.1.3. pontban foglaltakra is tekintettel - **nem megalapozott, ellentmondásos.**

I.3. Szabadság és Felelősség XXVIII. Cikk. (1) bek. – független és pártatlan bírósághoz, tisztességes eljáráshoz való jog

Az Alaptörvény Szabadság és Felelősség része XXVIII. cikk (1) bek-e szerint *Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.*

A cikk alapján az igazságosság helyett a **tisztességes eljárás követelménye** érvényesül, amely az Alkotmánybíróság álláspontja szerint olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás méltánytalan vagy igazságtalan, avagy nem tisztességes. [6/1998. (III. 11.) AB határozat]

A tisztességes eljárásnak az egyezmény- és alkotmányszövegekben nem nevesített, de általánosan és nem vitatottan elismert eleme a **fegyverek egyenlősége**.

Az emberi jogokat védő fórumok szerint a **fair trial** olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás méltánytalan, avagy nem tisztességes.

A tisztességes eljáráshoz való jog így **felöleli az eljárási jogok egészének érvényesülését**. Ugyanakkor maga a tisztességes eljáráshoz való jog az alapjogi dogmatika szerint abszolút jog. Nincs olyan szükségesség, amely miatt a tárgyalás tisztességes voltát arányosan ugyan, de korlátozni lehetne; ezért a tisztességes tárgyalás fogalmán belül alakítandó ki olyan ismérvszisztem, amely annak tartalmát adja, s csak ezen belül értékelhető bizonyos korlátozások szükségessége és arányos volta.

A fentiekben kifejtettek alapján annak megítélése szempontjából, hogy egy eljárás mennyiben volt tisztességes, figyelembe kell venni az eljárás valamennyi körülményét és az eljárási jogok egészének érvényesülését.

Az Alkotmánybíróság rámutatott, hogy **csak az eljárási normák betartásával működnek alkotmányosan a jogintézmények.**

A bíróságoknak a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban kell értelmezniük. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

Indítványozó álláspontja szerint az Indítványozó elévülési kifogásának, semmisségre való hivatkozásának, ill. a Pp. 394. § (1), (2) bek., 252. § (2), (3) bek., 253. § (2), (3) bek-ben foglaltak figyelmen kívül hagyása; a Pp. 206., 221. § (1) bek-ben foglaltak megsértése, a bizonyítékok okszerűtlen mérlegelése, téves jogi következtetés levonása, ill. Csjt. 30. § (2) bek-ben foglalt anyagi jogszabály megsértése nem csupán a tisztességes eljáráshoz való jogot sérti, hanem kérdésessé teszi az ítéletet meghozó bíróság pártatlanságát is, tekintettel arra, hogy a rendelkezésre álló eljárási lehetőségek közül Indítványozóra nézve a leghátrányosabb megoldást választotta.

Az a körülmény, hogy az elsőfokon eljáró Bíróság kereseti kérelmet elutasító ítélete a másodfokon eljáró Bíróság által teljesen új indokok alapján megváltoztatásra és a kereseti kérelem teljes mértékben elutasításra került, nagymértékben sérti Indítványozó jogbiztonsághoz és tisztességes eljáráshoz való jogát, ill. azon jogát, hogy ügye független és pártatlan bíróság előtt kerüljön elbírálásra, ekként a jelen kérelemmel támadott döntés ezen oknál fogva Alaptörvényellenes.

I.4. Alapvetés Szabadság és Felelősség XXVIII. Cikk. (7) bek. – jogorvoslathoz való jog

Az Alaptörvény Szabadság és Felelősség része XXVIII. cikk (7) bek-e szerint *Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.*

A fenti I.2., ill. I.3. pontokban kifejtett tisztességtelen bírósági eljárás egyenes következményeként bekövetkezett Indítványozó jogorvoslathoz való jogának sérelme.

Tekintettel arra, hogy a perben a pertárgy értéke nem érte el a Pp. 271. § (2) bek-ben rögzített hárommillió forintos felülvizsgálati határértéket, ekként Indítványozó felülvizsgálati kérelemmel nem élhetett.

A jogsértő ítélet Indítványozót valójában megfosztotta az ügy érdemében hozott elsőfokú döntés elleni fellebbezés jogától is, hiszen a kereseti kérelmet elutasító döntés ellen az alperesi pozícióban lévő fél jogorvoslati lehetősége értelmezhetetlen és kizárt.

Indítványozó jogorvoslathoz való jogát ekként a másodfokon eljáró Bíróság a támadott ítéletével teljesen elvonta, amely nem felel meg az Alaptörvény I. Cikkében rögzített szükségesség-arányosság követelményének.

A másodfokon eljáró Bíróság azzal, hogy döntése során az Indítványozó által hivatkozott elévülés és semmisség kapcsán a Pp. 394. § (1), (2) bek., 252. § (2), (3) bek., 253. § (2), (3) bek-ben foglaltakat figyelmen kívül hagyta és teljesen új indokok alapján döntötte el a jogvitát jogerősen, megfosztotta Indítványozót az Alaptörvény XXVIII. Cikk (7) bek-ben biztosított jogorvoslathoz való jogától.

A teljesen új indokokra helyezett döntés ellen – a felülvizsgálati határértéket el nem érő pertárgyértékre tekintettel – **a felülvizsgálat kizárt**, ekként gyakorlatilag **egyfokúra redukálódott az eljárás**. A másodfokon eljáró Bíróság eljárása azért is jogsértő, mert **a másodfokon eljáró Bíróságnak lehetősége lett volna arra, sőt kötelessége lett volna, hogy** ahelyett, hogy végső, jogorvoslattal már nem támadható ítéletet hozzon, **visszautalja az ügyet az elsőfokon eljáró Bíróság elé, annak érdekében, hogy döntsön az elévülés, ill. a semmisség kérdésében**. Amennyiben a másodfokon eljáró Bíróság így tett volna, úgy elkerülhető lett volna Indítványozó jogorvoslatához való jogának sérelme.

I.5. Szabadság és felelősség XIII. cikk (1), (2) bekezdés – tulajdonhoz való jog

Az Alaptv. Szabadság és felelősség része XIII. cikk (1) bek-e szerint *mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.*

Az Alaptv. Szabadság és felelősség része XIII. cikk (2) bek-e szerint *tulajdont kisajátítani csak kivételesen és közérdekből, törvényben meghatározott esetekben és módon, teljes, feltétlen és azonnali kártalanítás mellett lehet.*

Senkit sem lehet tulajdonától megfosztani, kivéve, ha ez közérdekből és a törvényben meghatározott feltételek, valamint a nemzetközi jog általános elvei szerint történik. **Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogszerűen szerzett tulajdonát birtokolja, használja, azzal rendelkezzen, és azt örökölni hagyja.**

A fentiek szerinti eljárási és anyagi jogszabálysértő döntés Indítványozónak a tulajdonjoghoz való jogát is sérti, tekintettel arra, hogy **a sérelmezett döntés rendelkezése folytán ugyan csak a házastársi közös vagyonból rá eső rész erejéig, de vagyonával egy őt jogszerűen nem terhelő kötelezettségért helytállni tartozna.**

Indítványozó két kiskorú gyermekét egyedül neveli, gondozza. A jelen kérelemmel érintett jogellenes döntés végrehajtása súlyosan méltánytalanul érintené Indítványozót, ill. kiskorú gyermekeit.

II. Indítvány

Indítványozó – a Tisztelt Alkotmánybírósághoz benyújtott Szegeden, 2015. augusztus 24. napján kelt indítványában foglaltakat is fenntartva - kérelmezi a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy – az Alaptörvény 24. cikk (3) bek. b) pontjában, ill. az Abtv. 43. § (1) bek-ben foglaltak alapján - a **Szegedi Törvényszék előtt 2.Pf.20.774/2015. számon folyamatban volt peres ügy érdemében hozott 4. sorszámú ítélet Alaptörvény-ellenességét állapítsa meg és az ítéletet semmisítse meg, és - az Abtv. 43. § (2), (3) bek-ben foglaltak alapján - kötelezze a Szegedi Törvényszéket, hogy az elsőfokon eljáró Szegedi Járásbíróság 4.P.20.360/2014/30. sorszámú ítéletét helyezze hatályon kívül, és az elsőfokon eljáró Szegedi Járásbíróságot utasítsa a per újabb tárgyalására és újabb határozat meghozatalára.**

Indítványozó a jelen alkotmányjogi panaszra vonatkozó indítványát az Alaptörvény 24. cikk. (2) bek. d) pontjában, ill. az Abtv. 27. §-ban foglaltak alapján terjeszti elő. Indítványozó jogsérelme a jelen indítványban megjelölt alaptörvény-ellenes bírói döntéssel következett be; a jelen indítványban megjelölt, az döntés Indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti és az Indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, további jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

A jelen alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló Alaptörvény-ellenesség a bírói döntést érdemben befolyásolta, ill. a kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű.

Szeged, 2015. október 22.

Tisztelettel:

